

Wa'eera' – Exodus 6:2 – 9:35

Aliyah 2 – Exodus 6:14 – 6:28

Voordat de geschiedenis van Mozes en Aäron volledig van start gaat, komt er eerst een geslachtsregister naar voren. Dit is typerend voor de geschiedenissen in de Bijbel. Ze worden eigenlijk altijd ingeleid door geslachtsregisters. Dit laat zien dat God een God van families is. Hij werkt door **generaties** en **families** heen. Uit de Bijbel kunnen we leren dat onze bestemming en ons levensdoel in belangrijke mate bepaald wordt door onze afkomst. God werkt zijn wonderen door verschillende generaties heen.

Er zijn een aantal opvallende zaken in dit geslachtsregister. Allereerst worden alleen de **eerste drie zonen** van Jakob hier opgesomd, met hun nageslacht. Ruben, Simeon en Levi worden hier naar voren gebracht. Bij Levi stopt het register. Dit register wordt niet meer verder afgemaakt. De geschiedenis van Mozes en Aäron begint na Levi te lopen. Mozes en Aäron zijn dan ook nakomelingen van Levi, de derde zoon van Jakob.

Verder wordt het geslachtsregister ingeleid met 'dit zijn de **hoofden** van het **huis** van **hun vaders**'. Wie zijn die hoofden? Over welk huis gaat het hier? En wie zijn de vaders? Om maar met de eerste vraag te beginnen: die hoofden zijn de zonen van Ruben, Simeon en Levi, die hier in het geslachtsregister genoemd worden. Zij zijn de hoofden van het huis. Zij nemen dus een belangrijke positie in.

Maar wie zijn de vaders, die hier genoemd worden? Ik denk dat dit de voorvaders **Abraham, Izak en Israël** zijn. Abraham hun overgrootvader, Izak hun grootvader en Israël hun vader. Drie geroepenen uit hun generatie, die wandelden met God. Mijn vermoeden is dat de eerste drie zonen van Israël, de geestelijke erfenis van hun drie voorvaderen mogen voortzetten. Zij zijn de geroepenen om een leidersrol te vervullen onder de zonen van Israël. Zij zijn de drie hoofden, die de drie voorvaderen opvolgen.

Dit zou betekenen dat **Ruben** als eerstgeborene de geestelijke erfenis van **Abraham** voortzet. Zijn nakomelingen hebben bijzondere namen: *Chanokh* (Enoch) betekent 'gewijde'. *Fallu'* betekent 'apart gezet' of 'wonderlijk'. *Chetsron* betekent 'tuin' of 'voorhof'. En *Karmie* betekent 'mijn wijngaard'. Als we deze namen samen nemen, dan krijgen we een figuur, die apart gezet is om te komen in Gods heilige tuin of voorhoven.¹ Ruben werd dus toegewijd aan de Tabernakel van God. Net als Abraham en Enoch mocht hij **wandelen met God** en uiteindelijk bij God thuis komen.

Verder zou dit betekenen dat **Simeon** de geestelijke erfenis van **Izak** voortzet. De namen van zijn zonen: *Yemoe'el* betekent mogelijk iets als 'dag van God', *Yamin* betekent 'rechterhand', *Ohad* betekent iets als 'verenigd', *Yachin* betekent 'gevestigd' of 'gefundeerd' (dit was de naam van één van de pilaren van de Tempel van Salomo), *Tsogar* betekent 'wit' of 'schemering' en *Sha'oel* betekent 'gevraagd van God'.

¹ De tabernakel is in de Bijbel verbonden met de wijngaard of de tuin van God, de hof van Eden. Dit kunnen we bijvoorbeeld terugzien in de plaats waar de ark van Noach blijft steken. Hij drinkt daar voor het eerst wijn en wordt dronken, op de plaats waar hij ook het altaar van God bouwde, bovenop Gods berg. We kunnen dit ook terugzien in de mystieke symboliek van het Hooglied. God roept de mens in zijn heilige tuin of wijngaard, dat het is Heiligdom.

Izak was degene, die van God gevraagd was. Hij was de zoon, die Abraham na veel bidden en smeken eindelijk op zijn 100ste nog mocht ontvangen. In hem werden de beloften sterk gemaakt en **gefundeerd** voor het volgende geslacht. God zou doorgaan met zijn werk in het volgende geslacht. Dit vinden we allemaal terug in de betekenis van de namen van Simeons zonen. In Simeon wordt de geestelijke erfenis van Izak bevestigd en stevig gefundeerd.

Verder zou **Levi** de geestelijke erfenis van **Israël (Jakob)** voortzetten. Over Levi gaan we nog veel meer lezen. Maar we weten dat Mozes en Aäron uit zijn nageslacht voortkwamen en we weten dat de Levieten dienst zouden doen in de Tabernakel. De priesters kwamen uit hem voort. Hierin wordt de geestelijke erfenis van Israël voortgezet. Want het was Israël, die bij Bethel ontdekte dat de hemel daar open was en beloofde dit bij zijn terugkeer tot een **Huis van God** te maken.

De namen van de zonen van Levi zijn *Gershon*, wat iets betekent als 'vreemdeling' of 'vluchteling', *Kehat* wat mogelijk iets betekent als 'bondgenoot worden' en *Merari* wat kan betekenen 'mijn bitterheid' of 'oversteken' of 'voorbij stromen'. Jakob is een vluchteling geweest, die bij Laban de toevlucht vond. Hij werd zijn bondgenoot voor een tijd. Maar zijn leven veranderde definitief bij de rivier de Jabbok. Daar bij het oversteken van de voorbij stromende rivier worstelde hij met God en kreeg hij de naam Israël. In Jakobs leven is helaas ook veel bitterheid geweest. Eerst moest hij vluchten voor Ezau. Toen werd hij bedrogen door Laban. Vervolgens moest hij worstelen met God. Daarna moest hij zijn zoon Jozef missen. En uiteindelijk stierf hij in het vreemde Egypte.

Al deze aspecten komen dus in de namen van de zonen van Levi weer naar voren. Levi zet de geestelijke erfenis van zijn vader Israël voort. Uiteindelijk is het hele volk van Israël als een priestervolk geroepen, maar de stam van Levi in het bijzonder. Zij mochten de **priesterdienst** in en rond de Tabernakel vervullen. Daarin komt het nageslacht van Israël tot zijn recht. Zij komen daar eindelijk bij God Zelf thuis.

Het geslachtsregister stopt dus bij Levi, wat ervoor zorgt dat er extra nadruk valt op het nageslacht van Levi. We zagen in de tweede *aliyah* van *parshat Shemot* al waarom de stam van Levi hier naar voren gehaald wordt. Mozes en Aäron kwamen uit deze stam. Zij hadden de profetische roeping om Israël uit Egypte te halen en in de Tabernakel bij God thuis te brengen. In dat kader staat de **hele verdere Thora**. Eigenlijk zou je kunnen zeggen dat Exodus t/m Deuteronomium het verhaal van de stam van Levi in het bijzonder is. De geschiedenis van hoe Gods volk leert leven in en rond Gods Tabernakel.

En de rest van de zonen van Israël dan? Wel, na de Thora lezen we over Jozua en het Beloofde Land. Zodra het volk het Beloofde Land binnen gaat, verschuift de focus. Daar begint de **stam van Juda** een heel belangrijke rol te spelen. Juda is de **vierde zoon** van Israël. Uit zijn stam komen de **koningen** voort, die zullen regeren in Jeruzalem. Uit zijn stam komt ook koning David voort en Yeshuah haMashiach. De geschiedenis van de zonen van Israël gaat dus verder na de Thora met de vierde zoon Juda.

Een spannende vraag is of deze lijn van de geschiedenis eindigt bij Juda, de vierde zoon, of dat deze ook verder gaat met de andere zonen van Israël. We zouden kunnen stellen dat de eerstgeboren Ruben voor de generatie van Abraham staat, Simeon voor de generatie van Izak, Levi voor de generatie van Jakob (Israël) en Juda voor de

generatie van de twaalf zonen van Israël. Dan is in Juda al het **hele volk van Israël** vervat.²

In de Bijbel zien we ook dat de **derde of vierde generatie** een bijzondere rol vervult. Verder dan drie of vier generaties kun je namelijk niet kijken. Daar houdt ook je invloed op het nageslacht op. Je kleinkinderen of achterkleinkinderen kun je nog in levende lijve meemaken, maar daarna ben je waarschijnlijk al heengegaan. Daarom staat er ook in de **Tien Woorden** dat God de afgodendienst van vaders wreekt op hun kinderen tot in het derde of vierde geslacht, zolang die Hem blijven haten.³ Je geestelijke erfenis strekt zich zeker uit tot in het derde of het vierde geslacht. Daarna wordt het allemaal wat waziger.

Een ander voorbeeld hiervan is Deuteronomium 23:8. De kinderen van de **Edomieten en Egyptenaars** mochten tot aan de derde generatie niet in de Tempel komen, maar daarna wel. Dus als een Edomiet of een Egyptenaar zich tot de God van Israël zou bekeren, dan mogen hij en zijn zoon nog niet in de Tempel binnengaan, maar hun kleinkinderen wel. Pas als drie achtereenvolgende generaties zich wijden aan de God van Israël, mogen zij in de Tempel binnengaan.

Dit leert ons een **Bijbels principe**, namelijk dat nieuwe geestelijke wendingen pas in de **derde of vierde generatie** hun **definitieve beslag** krijgen. Pas vanaf de derde generatie zijn ze zodanig ingebakken in een familietraditie, dat ze hun blijvende vruchten zullen blijven dragen. Bij de eerste en de tweede generatie blijft het nog precair. Als jouw kinderen en kleinkinderen niet willen wandelen in jouw wegen, dan blijf je een geestelijke eenling en krijgt je geestelijke erfenis geen blijvende gestalte. Dit geldt zowel voor zegeningen als voor vervloekingen. De derde generatie zet deze vast voor de familie.

Daarom zien we dat **Abraham, Izak en Jakob** nog eenlingen waren. Zij moesten de zegeningen doorgeven aan het volgende geslacht. Geen van allen zagen zij in hun eigen generatie de vervulling van de belofte dat God hen tot een groot en machtig volk zou maken. Maar vanaf Jakob (Israël) begint dit te veranderen. Nu drie achtereenvolgende generaties in de weg van de Heer hebben gewandeld, worden ineens **twaalf stamhoofden** geboren. Vanaf dat moment is het volk van Israël blijvend geboren. De zegeningen van God **staan nu vast** voor het nageslacht. De wereldgeschiedenis is definitief veranderd.

Dit leert ons dat **God denkt in generaties** en niet in individuen. Vandaag de dag horen we vaak: God wil dat jij tot je bestemming komt en God wil jou al zijn zegeningen geven en God wil dat jij wandelt naar zijn wil, etc. Dit gaat allemaal over onszelf. De impliciete en soms ook expliciete belofte is dat als we in Gods wegen gaan wandelen, dat we in onze eigen dagen de volledige zegen en reikwijdte daarvan zullen zien en ervaren. Met eigen ogen zullen we het zien. Het gaat tussen ons, als individu, en God.

Dit is geen Bijbels beeld. God werkt namelijk door generaties heen. Als God ons vraagt om nieuwe wegen te gaan of nieuwe zegeningen belooft, kan het heel goed zijn dat God dit doet met het oog op de derde of de vierde generatie na ons!

2 Opvallend is natuurlijk dat het tweestammenrijk van Juda en het tienstammenrijk van Israël uit elkaar gedreven zijn na de tijd van koning Salomo. Maar er zijn profetische beloftes dat deze twee weer verenigd zullen worden. Zie bijvoorbeeld Ezechiël 37:19.

3 Exodus 20:5.

Dit leert ons hoe belangrijk het is om onze **geestelijke erfenis** door te geven aan de generaties na ons. Daarom roept de Thora ons ook voortdurend op om **onze kinderen** de Thora **in te scherpen** en om hen dagelijks de weg met God te wijzen. Ook leert de Thora ons hoe we ons nageslacht kunnen zegenen en Gods beloftes aan hen kunnen overdragen. We staan niet alleen op deze wereld, maar we zijn altijd verbonden aan ons voorgelacht en in de meeste gevallen ook aan ons nageslacht.

Dit geldt overigens niet alleen voor letterlijk nageslacht, maar dit heeft ook betrekking op onze **geestelijke familie**. **Yeshua** leerde ons dat wie Hem volgen één grote familie van God zijn. We zijn broers en zussen van elkaar. Dit betekent dat de wegen die we als gemeenschap inslaan en de zegeningen die we als gemeenschap ontvangen, dat we die door moeten geven aan een volgende generatie. Pas na drie of vier generaties zal de zegen in de gemeenschap blijvend beklijven. Zij zal een definitieve verandering in kunnen zetten, als we net als God **generationeel gaan denken**.

Enkele spannende vragen aan ons zijn: wat hebben wij meegekregen als geestelijke erfenis uit onze families, gemeenschappen of andere verbanden? Wat zijn we geroepen om voort te zetten en stevig te funderen? En wat moeten we misschien terzijde schuiven of ongedaan maken? En wat willen wij aan de generaties na ons meegeven? Hoe willen wij de zegen van God vastmaken in de generaties na ons?

Wat verder nog opvalt aan het geslachtsregister in Exodus 6 is dat naast Mozes en Aäron de afkomst van de **Korachieten** expliciet naar voren wordt gehaald. Zij stammen net als Mozes en Aäron van *Kehat* af, alleen niet via zijn zoon *Amram*, maar via zijn zoon *Yitshar*. In vers 24 worden de zonen van Korach genoemd, terwijl de zonen van al zijn generatiegenoten niet genoemd worden. Verder wordt er expliciet bij gezegd: 'Dit waren de families van de Korachieten.'

Nu weten we uit het boek Numeri dat er **heftige strijd** is geweest om het **priesterlijke gezag**. Deze strijd speelde zich af tussen Mozes en Aäron enerzijds en de Korachieten anderzijds. Beiden claimden ze de Levitische lijn te zijn, die de volledige priesterdienst in de Tabernakel zou mogen vervullen. Het verschil tussen beiden was dat Aäron en zijn nakomelingen door God geroepen waren om priester te zijn en Korach en de zijnen zichzelf tot deze positie wilden verhogen. De consequentie was dat Korach en de zijnen levend ter helle voeren.

Hier zien we opnieuw het principe aan de dag treden, dat wie **zichzelf wil verheffen** tot bij Gods Troon (in het Heilige der Heiligen), die zal **neergestoten** worden tot in het diepst van het dodenrijk. Zo verging het satan, zo zal het de antichrist vergaan en zo verging het ook Korach en de zijnen. Zij wilden zich een weg banen tot in het Heilige der Heiligen. Zij wilden de hemel bestormen, omdat zij dachten daar recht op te hebben als Levieten. Daarom werden zij in de hel neergestoten.

We leren hieruit dat we een geestelijke erfenis **nooit kunnen claimen** voor onszelf. We zullen deze moeten ontvangen uit de hand van God. Zelfs als onze familie een geroepen familie is, zoals de familie van Levi, dan nog kan het zijn dat God een Aäron kiest om hogepriester te zijn en aan een Korach voorbijgaat. We kunnen **geen rechten** ontlenen aan **onze afkomst**, we kunnen enkel wandelen in wat God ons aan geestelijke erfenis uit het verleden toebedeelt. En ook voor Korach en de zijnen was dit zeker niet gering!

Waar denken wij recht op te hebben? Wat heeft **God ons verzekerd** dat ons persoonlijk deel zal zijn vanuit onze familielijn? En hoe willen wij de zegen verder uitdelen aan het nageslacht? Dit kan **niet** naar **onze eigen voorkeuren**. We zullen hierbij moeten luisteren naar de stem van de Heilige Geest, die ons leert wat we aan wie mogen toevertrouwen. Herinner u dat Jakob bij het zegenen van de zonen van Jozef zijn handen kruiste. Dit tegen alle menselijke verwachting in. God kiest vaak niet zoals wij kiezen. Laten we dus goed luisteren naar Hem en dan onze geestelijke erfenis ontvangen en doorgeven...

Welke lessen hebben we nu geleerd?

1. God denkt in **generaties**, niet in individuen
2. Een **geestelijke wending** krijgt pas **vastheid** in de **derde of vierde generatie**
3. **Ruben, Simeon en Levi** zetten de erfenis van **Abraham, Izak en Jakob** voort
4. **Levi de derde** levert de **priesterlijn**, **Juda de vierde** levert de **koningenlijn**
5. De **Thora** is grotendeels het verhaal van de stam van **Levi**
6. We kunnen **geen rechten** claimen op basis van **afkomst**
7. God zet de **geestelijke erfenis** voort door generaties **zoals Hij wil**
8. Hij roept ons op om onze geestelijke erfenis **aan onze (klein)kinderen te geven**